

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18435/2023
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – ВП 4445 Лесковац, чији је заступник Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2837/22 од 27.03.2023. године, у седници одржаној дана 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2837/22 од 27.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2837/22 од 27.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 693/22 од 10.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи на име неисплаћене накнаде трошкова управног поступка исплати новчани износ од 33.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови поступка не досуђују.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2837/22 од 27.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП.

Чланом 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним нижестепеним пресудама одбијен је тужбени захтев за наплату трошкова управног поступка у износу од 33.000,00 динара, који су од стране тужене признати тужиљи као пуномоћнику странке у предмету УП-1 бр. 10-2 решењем од 14.02.2020. године, оцењујући да тужилац није покренуо извршни поступак против тужене што је могао да учини на основу извршне исправе, решења донетог у управном поступку, сходно члану 3. 40. и 41. став 1. тачка 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, 190. и 195. Закона о општем управном поступку, те да стога парнични поступак не може служити као корекција одлуке о трошковима насталим у управном поступку.

О захтеву тужиље побијаном пресудом је одлучено на основу примене материјалног права које је у складу са правним схватањем изложеним кроз судске одлуке којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним стањем и правним основом. Поступајући према цитираној законској одредби, Врховни суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса ни правна питања у интересу равноправности грађана, а ни ради уједначавања судске праксе, као ни новим тумачењем права.

На основу наведеног Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.02.2022. године, а вредност предмета спора је 33.000,00 динара.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста је недозвољена према члану 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**